

Melle

Melle was al een keer van eigenaar verwisseld, maar in het leven van de tweede eigenaar deden zich gebeurtenissen voor waardoor Melle echt niet meer de zorg en aandacht kon krijgen die hij nodig had. Zo werd hij bij ons aangemeld.

Waardering Nog niet gewaardeerd
[Stel een vraag over dit artikel](#)

We hadden al tamelijk snel een windhondervaren gezin voor hem gevonden, maar helaas bleek dat niet de juiste match.

Een van de bemiddelaars nam hem zelf in opvang en oefende, zonder veel dwang, in het alleen blijven. Daar zag Melle namelijk in eerste instantie niets in! Iedereen graag bij elkaar en in dezelfde ruimte. Na een week of zes ging het wat beter en op dat moment belde een aardige meneer die Melle op de site gezien had en als een blok voor hem gevallen was.

We bereidden hem zo goed mogelijk op een terugslag voor. En dat was maar goed ook, want Melle, die intussen weer gewoon Bartje heet, schoot onmiddellijk weer in de verlatingsangst. Gillen en krijsen. De nieuwe baas maakte zich gelukkig niet zo druk en nam Bartje gewoon overal mee naar toe. Ook als hij les moest geven ging Bartje gewoon mee. Het grappige is dan wel weer dat zolang Bartje maar zicht op zijn nieuwe mens kon houden er geen vuiltje aan de lucht was. Dan zat hij stilletjes te wachten totdat de les voorbij was.

Het gaat steeds wat beter met onze Bart. Helemaal in orde is het nog steeds niet, maar de aanhouder wint!.

Bartje was een week of wat geleden mee wandelen in Kootwijk. Hij heeft ook heel leuk gezelschap in zijn directe omgeving in de vorm van Colin, een ongelooflijk leuke en dappere poedel, die gelukkig geen last van verlatingsangst (of wat voor andere angst dan ook) heeft. Op de foto lopen ze gezellig met hun viertjes op het Zand van Kootwijk.

We wensen Bartje en zijn mens nog veel gelukkige jaren samen! En goed oefenen met alleenblijven, Bartje. Je kunt het, ècht waar!